

UDENRIGSMINISTERIET
Center for Europa og Nordamerika

EKN, sagsnr.: 2019-334
Den 31. januar 2019

Rådsmøde (udenrigsanliggender) den 18. februar 2019

SAMLENOTAT

1. Ukraine.....	2
2. Afrikas Horn	4
3. Venezuela.....	6
4. EU's udenrigsrepræsentants forslag om en europæisk fredsfacilitet	8

1. Ukraine

Ukraine

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat

1. Resumé

Der ventes en drøftelse – på bl.a. dansk initiativ – af situationen i Ukraine i bred forstand. Der forventes på rådsmødet udtrykt fortsat opbakning til EU's ikke-ankendelse af den illegale russiske annektering af Krim, ligesom der forventes fortsat støtte til implementeringen af Minsk-aftalen som grundlaget for en politisk løsning på konflikten i det østlige Ukraine. Ligeledes ventes den forøgede spænding i Det Azovske Hav at være i fokus i lyset af hændelserne i november sidste år. For så vidt angår reformprocessen i Ukraine forventes anerkendelse af de betydelige fremskridt ledsaget af en opfordring til at fortsætte reformerne, ikke mindst på anti-korruptionsområdet.

2. Baggrund

Rådsmødet finder sted blot få uger forud for 5-årsdagen for Ruslands illegale annektering af Krim den 18. marts 2014. Konflikten med Rusland vil være et af hovedtemaerne for drøftelsen, hvor også spørgsmålet om evt. nye sanktioner mod Rusland kan ventes drøftet. Et andet hovedtema for drøftelsen vil være den politiske og økonomiske reformproces i Ukraine. Udenrigsministeren ventes på rådsmødet at orientere EU-kollegaerne om sit besøg i Ukraine den 29. januar. Danmark er gået sammen med en række ligesindede EU-lande i at forberede drøftelsen på rådsmødet, bl.a. ved et dansk initiativ til et fælles indspil om støtte til Ukraines reformproces, som forventes at møde bred opbakning.

Ruslands illegale annektering af Krim er blevet fulgt op af en russisk militær opbygning på Krim. Præsident Putin indviede i maj 2018 Kerch-broen, som forbinder det russiske fastland med det ulovligt annekterede Krim. I november blev situationen yderligere forværret, da den russiske kystvagt beskød to ukrainske flådefartøjer og en slæbebåd, der søgte passage af strædet, konfiskerede skibene og tog 24 ukrainske søfolk til fange. Søfolkene er anklaget for ulovligt at krydse grænsen og har ved et retsmøde den 15. januar i Moskva fået forlænget varetægtsfængslingen til den 26. april.

I relation til konflikten i det østlige Ukraine er der ingen fremskridt at spore i forhandlingerne i Normandiet-formatet (Tyskland, Frankrig, Rusland og Ukraine) om implementeringen af Minsk-aftalen, og heller ikke i de tilknyttede drøftelser om indsættelse af en fredsbevarende FN-styrke i det østlige Ukraine. I EU er der fortsat enighed om at fastholde de økonomiske sanktioner overfor Rusland, indtil Minsk-aftalen er fuldt implementeret.

Der er sket store reformfremskridt i Ukraine siden Maidan-revolutionen i 2014, men der udestår fortsat implementering af reformer på en lang række områder. Kampen mod korruption står centralt. 2019 er valgår i Ukraine med første runde af præsidentvalget den 31. marts og parlamentsvalg i efteråret, hvilket potentielt gør det vanskeligere at gøre fremskridt i reformprocessen. Det må forventes, at Rusland vil søge at påvirke valgene f.eks. med brug af desinformation, cyber-angreb og finansiel støtte til udvalgte kandidater.

Bilateralt er den danske støtte til Ukraine stor og bredspektret, herunder på centrale horisontale områder som korruptionsbekæmpelse og decentralisering, gennem Naboskabsprogrammet

(2017-2021) med ca. 500 mio. kr. afsat til Ukraine. Yderligere har Danmark ansvaret for, på vegne af EU, at implementere "EU's Anti-Corruption Initiative" (EUACI) på i alt 120 mio. kr. (2017-2019) Programmet er et centralt element i reformdagsordenen, hvor Danmark kan bidrage med stor legitimitet. Det har givet Danmark en konkret platform til en tæt dialog med EU og andre internationale parter om denne dagsorden.

3. Formål og indhold

Der forventes en bred drøftelse af situationen i Ukraine med vægt på både konflikten med Rusland, herunder situationen i Det Azovske Hav, og reformprocessen. Der kan forventes en drøftelse af behovet for nye sanktioner mod Rusland, hvis ikke de ukrainske søfolk frigives.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes generel opbakning til EU's ikke-ankendelsespolitik i forhold til Krim samt til behovet for implementering af Minsk-aftalen som grundlag for en politisk løsning af konflikten i det østlige Ukraine. Der ventes desuden udtrykt EU-støtte til Ukraines reformproces. Det er usikkert om der vil være enighed om nye sanktioner mod Rusland, såfremt de ukrainske søfolk ikke frigives.

10. Regeringens generelle holdning

Det er regeringens holdning, at et reformeret, stabilt og velstående Ukraine er Ukraines bedste modsvar til russisk aggression. Regeringen vil betone behovet for, at EU-landene sender enslydende signaler til Ukraine med opfordring til at opretholde momentum i reformprocessen og sikre frie og fair valg i henhold til internationale standarder. Regeringen vil i relation til konflikten i det østlige Ukraine og omkring Det Azovske Hav støtte fuldt ud op om Ukraines suverænitet og territoriale integritet og om en fuld implementering af Minsk-aftalen. Regeringen støtter fuldt ud EU's ikke-ankendelsespolitik i forhold til Ruslands illegale annektering af Krim. Hvis ikke Rusland snart løslader de ukrainske søfolk, vil man fra dansk side arbejde for nye EU-sanktioner mod Rusland.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Sagen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg på mødet den 16. november 2018 til orientering.

2. Afrikas Horn

KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat

1. Resumé

På rådsmødet (udenrigsanliggender) den 18. februar 2019 ventes en drøftelse af Afrikas Horn og den bredere Rødehavsregion. Hovedfokus for drøftelsen ventes at være på sikkerhed og stabilitet i regionen samt regional integration og samarbejde. Drøftelsen finder sted på bagkant af EU's udenrigsrepræsentants planlagte rejse til regionen. Der ventes ikke vedtagelse af rådskonklusioner.

2. Baggrund

Situationen på Afrikas Horn er præget af ustabilitet; både sikkerhedsmæssigt, politisk og humanitært. Regionen er samtidig central for håndtering af migrationsstrømme i Afrika, og EU har de seneste år arbejdet målrettet - og med en vis succes - for sammen med de østafrikanske lande at skabe bedre forudsætninger for at imødegå den irregulære migration mod bl.a. Europa.

Afrikas Horn samt Rødehavsregionen har de seneste år været karakteriseret ved stigende ekstern interesse på det politiske, sikkerhedsmæssige og religiøse område. De nye aktører, dynamikker og alliancer påvirker stabiliteten i regionen og har potentielle konsekvenser for bl.a. EU's handel samt langsigtede investeringer i regional sikkerhed. Fraværet af et fast dialogforum omkring Rødehavsregionen gør det endnu sværere at sikre samarbejde på tværs af de mange aktører og interesser og dermed opnå reelle fremskridt på en række områder. Samtidig har Afrikas Horn både geopolitisk og økonomisk fået større betydning, hvilket giver nye muligheder både for landene i regionen og deres partnere. Endelig ses der også et stærkere samarbejde mellem landene på Afrikas Horn. Forbrødringen mellem Etiopien og Somalia samt trepartsaftalen mellem Eritrea, Etiopien og Somalia vedr. styrket samarbejde fra november 2018 er vigtige skridt i retning af regional fred og stabilitet og repræsenterer samtidig en ny regional dynamik med betydning for Afrikas Horn og den bredere Rødehavsregion såvel som EU's engagement. Der er på denne baggrund behov for at fremme samarbejde og koordination i og omkring regionen, og her kan EU spille en væsentlig rolle.

Afrikas Horn og den bredere Rødehavsregion blev senest drøftet på rådsmødet (udenrigsanliggender) den 25. juni 2018, hvor der med bred opbakning blev vedtaget rådskonklusioner. I rådskonklusionerne opfordrede EU bl.a. til etableringen af et regionalt forum for samarbejde og dialog omkring Rødehavsregionen bl.a. mhp. at fremme økonomisk integration samt fred og sikkerhed. Rådskonklusionerne bekræftede endvidere EU's fortsatte engagement i at styrke intra- og interregionalt samarbejde med partnere på tværs af Afrikas Horn, hvor alle tilgængelige instrumenter ville blive taget i brug.

3. Formål og indhold

Formålet er at drøfte udviklingen og udfordringerne på Afrikas Horn og i den bredere Rødehavsregion på baggrund af EU's udenrigsrepræsentant Federica Mogherini's planlagte rejse til Etiopien, Kenya, Somalia og Djibouti forud for udenrigsrådsmødet. Hovedfokus for drøftelserne forventes på denne baggrund at være på sikkerhed og stabilitet i regionen samt regional integration og samarbejde. Der forventes ikke vedtagelse af rådskonklusioner.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet, erhvervslivet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes bred opbakning til behovet for at adressere den geopolitiske situation på Afrikas Horn og mobilisere øget engagement fra EU og medlemsstaterne på dette område.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen arbejder aktivt for et fredeligt og stabilt Afrikas Horn, der er i stand til at varetage egen sikkerhed. Dette kommer bl.a. til udtryk igennem Danmarks mange bilaterale udviklingsengagementer i regionen, støtte til humanitære indsatser samt det regionale freds- og stabiliseringsprogram, der samtænker engagementer inden for det militære, civile, udviklingspolitiske og stabiliseringsmæssige område. Regeringen besluttede endvidere i 2018 at øremærke 50 mio. kr. til EU's Trustfond for Afrikas vindue for Afrikas Horn, som bl.a. skal gå til at imødegå irregulær migration, fordrivelseskriser samt at bekæmpe menneskesmugling og –handel.

Regeringen ser gerne, at EU intensiverer sit engagement med landene i Rødehavsregionen for at fremme regional dialog og afbøde den stærke indflydelse fra eksterne parter, som kan have negativ indflydelse på den regionale stabilitet. Fra dansk side har man særligt fokus på vigtigheden af maritim sikkerhed, imødegåelse af voldelig ekstremisme samt forebyggelse af irregulær migration.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Den politiske og sikkerhedsmæssige situation på Afrikas Horn har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg den 22. juni 2018 til orientering.

3. Venezuela

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat

1. Resumé

På rådsmødet (udenrigsanliggender) d. 18. februar 2018 forventes en drøftelse af situationen i Venezuela, efter at parlamentet udråbte parlamentsformand Juan Guaidó som interimpræsident frem til et nyt valg, mens Nicolás Maduro fastholder fortsat at være landets præsident. EU har erklæret at ville tage nye skridt, herunder i forhold til anerkendelsen af Guaidó som interimpræsident, hvis ikke Maduro snarligt udskriver valg. EU har indført sanktioner med det formål at give det venezuelanske regime øget incitament til at søge en fredelig, forhandlet løsning på den politiske og økonomiske krise i landet. Desuden har EU mobiliseret 35,1 millioner euro til humanitær hjælp.

2. Baggrund

Det venezuelanske regime har igennem en årrække gradvist undermineret landets demokratiske system, herunder gennem nedsættelsen af en regime-loyal ”forfatningsforsamling”, der i praksis har overtaget det demokratiske legitime parlaments lovgivende rolle. Særligt de seneste år har regimet accelereret sin undertrykkelse af den politiske opposition og sine brud på menneskerettigheder. Oven i den politiske krise har regimets korrupsion og dårlige håndtering af bl.a. landets olieproduktion medført en stadig mere voldsom økonomisk krise. Kombinationen af dette har medført en humanitær krise, der potentielt kan true stabiliteten i nabolande. FN vurderer, at ca. 3 mio. flygtninge og migranter har forladt Venezuela som følge af krisen.

Forud for præsidentvalget i maj 2018 ekskluderede regimet store dele af den reelle opposition fra at deltage i valget. Ingen troværdige internationale organisationer gennemførte observation af valget, og store dele af oppositionen valgte at boykotte valget. Præsident Nicolás Maduro blev erklæret for genvalgt med omkring 68 pct. af stemmerne og blev den 10. januar 2019 indsat for en ny præsidentperiode. Den 23. januar 2019 udråbte parlamentet derimod parlamentsformand Juan Guaidó som interimpræsident i henhold til landets forfatnings artikel 233 med henblik på at lede landet frem mod et nyvalg. Samme dag deltog mange tusinde venezuelanere i massive demonstrationer imod (og i mindre målestok for) Maduro-regimet. Demonstrationerne førte visse steder til sammenstød med sikkerhedsstyrker, og der meldes om syv dræbte som følge heraf. Ledelsen af landets militære styrker har efterfølgende erklæret sin fortsatte støtte til Maduro.

Guaidó blev straks anerkendt som Venezuelas midlertidige leder af først USA og siden Canada og en række latinamerikanske lande. EU erklærede den 26. januar 2019 at ville tage nye skridt, herunder i forhold til anerkendelsen af Guaidó som interimpræsident, hvis ikke der blev udskrevet nyvalg inden for de følgende dage. I samme erklæring har EU meldt sig parat til at støtte aktivt op om en troværdig dialogproces, herunder ved straks at etablere en International Kontaktgruppe. Forslaget om en kontaktgruppe lægger op til etableringen af en uformel gruppe af 10-12 lande og organisationer, der på diskret vis skal bidrage til at identificere og skabe rammerne for en national politisk proces i Venezuela gennem dialog med såvel internationale som nationale aktører, men ikke selv påtage sig mæglerrollen.

EU indledte i november 2017 et sanktionsspor imod Venezuela for at øge presset på regimet for at indgå i reel dialog med oppositionen om en fredelig, forhandlet løsning. Der er således indført

forbud mod eksport til Venezuela af våben og udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, samt målrettede sanktioner i form af indrejseforbud og indefrysning af midler imod p.t. 18 venezuelanske personer. EU har desuden foreløbigt mobiliseret 35,1 millioner euro til humanitær hjælp og udvikling i og omkring Venezuela i forbindelse med krisen.

Situationen i Venezuela blev behandlet i FN's Sikkerhedsråd den 26. januar 2019.

3. Formål og indhold

Der forventes på rådsmødet en drøftelse af, hvordan EU bedst kan bidrage til en fredelig og forhandlet løsning på situationen i Venezuela, hvor den politiske krise er tilspidset. I lyset af den flydende situation i Venezuela må fastsættelsen af det nærmere indhold af drøftelserne forventes fastlagt helt op til rådsmødet. Der forventes ikke vedtaget rådskonklusioner.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, erhvervslivet, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes at være opbakning til en fortsættelse af EU's linje, herunder fortsættelse af sanktionsregimet i form af målrettede, fleksible og reversible restriktive tiltag, samt en fortsættelse af EU's klare opfordringer til det venezuelanske styre om at gå i reel dialog med oppositionen for at finde en fredelig og politisk holdbar løsning på krisen.

10. Regeringens generelle holdning

Der arbejdes fra dansk side på, at der kan nås EU-enighed om støtte til de demokratiske kræfter i Venezuela, herunder en fælles tilgang til at respektere Juan Guaidós forfatningsmæssige rolle som interimpræsident med henblik på at fremme en demokratisk transition i Venezuela. Danmark vil kunne støtte, at EU desuden opretholder eller udbygger sit sanktionsregime i form af målrettede, fleksible og reversible restriktive tiltag imod Maduro-regimet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Indførelsen af sanktioner imod Venezuela blev forelagt for Folketingets Europaudvalg i forbindelse med Rådsmødet for udenrigsanliggender den 13. november 2017. Situationen i Venezuela blev senest forelagt Folketingets Europaudvalg forud for Rådsmødet for udenrigsanliggender den 10. december 2018.

4. EU's udenrigsrepræsentants forslag om en europæisk fredsfacilitet

HR (2018) 94

Nyt notat

1. Resumé

EU's udenrigsrepræsentant fremsatte den 13. juni 2018, med støtte fra Kommissionen, forslag til beslutning om etablering af en europæisk fredsfacilitet (EPF). Facilitetens overordnede formål er at styrke EU's evne til at fremme fred, forebygge konflikter og styrke international sikkerhed ved at samtænke og finansiere indsatser inden for tre søjler: 1) fællesomkostninger ifm. EU's militære operationer og missioner, 2) støtte til partneres militære fredsstøttende operationer samt 3) kapacitetsopbygning af militære aktører i tredjelande. I forslaget lægges der op til et samlet udgiftsniveau på 9,2 mia. euro (2018-priser) for faciliteten for hele budgetperioden (2021-2027) finansieret af de deltagende medlemslande ud fra en fordelingsnøgle baseret på landenes BNI.

Forslaget lægger op til, at Danmark, grundet forsvarsforbeholdet, ikke ville kunne deltage i faciliteten og dermed heller ikke ville være forpligtet til årligt at bidrage til fredsfaciliteten. Dette fordi EPF-forslaget har hjemmel i både forbeholdsramte artikler og ikke-forbeholdsramte artikler. Det er dog Rådets Juridiske Tjenestes (RJT) nuværende vurdering, at de underliggende rådsafgørelser under EPF'en hver især skal have særskilt hjemmel i enten forbeholdsramte eller ikke-forbeholdsramte artikler. Dette vil for Danmark i givet fald kunne medføre, at det vil være muligt at skelne mellem aktiviteter, som falder inden og uden for forsvarsforbeholdet, og dermed holde dansk deltagelse i og bidrag til faciliteten afgrænset i overensstemmelse hermed. Danmark vil i så fald muligvis skulle bidrage til de af facilitetens aktiviteter, som ikke er forbeholdsbelagte. Det står for nuværende ikke klart, hvad Danmark i så fald burde bidrage til, og hvor stor en del af budgettet disse elementer vil udgøre.

Regeringen forholder sig overordnet positivt til en styrket koordination og samtænkning af EU's eksterne indsatser og støtter en styrkelse af kapaciteten i EU's partnerlande til selv at kunne løse egne konflikter.

2. Baggrund

EU's udenrigsrepræsentant fremsatte den 13. juni 2018, med støtte fra Kommissionen, forslag til beslutning om etablering af en europæisk fredsfacilitet (HR (2018) 94). Der har siden lanceringen af EU's Globale Strategi i juni 2016 pågået et omfattende arbejde med at styrke EU som global aktør. Det er i denne kontekst, at der er stillet forslag til en facilitet, som skal bidrage til at styrke EU's evne til at forebygge konflikter, opbygge fred og bidrage til international sikkerhed.

Faciliteten har overordnet til formål at samtænke og finansiere indsatser inden for tre søjler: 1) fællesomkostninger ifm. EU's militære operationer og missioner (aktuelt Athena-mekanismen), 2) støtte til partneres militære fredsstøttende operationer samt 3) kapacitetsopbygning af militære aktører i tredjelande.

I forslaget lægges der op til, at fredsfaciliteten får et samlet udgiftsniveau på 9,2 mia. euro (2018-priser) over hele budgetperioden (2021-2027). Der foreslås en finansiering af faciliteten uden for EU's generelle budget med en fordelingsnøgle baseret på medlemslandenes BNI på linje med hovedparten af EU-budgettet. Den samlede økonomiske ramme forventes at blive fastlagt ifm. forhandlingerne af MFF for 2021-2027, mens indholdet forhandles i det relevante sektorspor. Det er endnu uklart, hvorvidt midlerne vil kunne indrapporteres som udviklingsbistand (ODA) om end Kommissionen og EU's Udenrigstjeneste har vurderet, at det umiddelbart ikke vil være tilfældet.

EPF-forslaget har hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) artikel 28, stk. 1, 41, stk. 2, 42, stk. 4 og 30, stk. 1. Der er således tale om både forbeholdsramte hjemler og ikke-forbeholdsramte hjemler. Det bemærkes i den forbindelse, at Danmark er forpligtet til at deltage i de dele af EU's Fælles Udenrigs- og Sikkerhedspolitik (FUSP), der ikke er omfattet af forsvarsforbeholdet. EPF'en kommer til at udgøre en ramme, hvorunder der skal træffes afgørelser i Rådet, når nye tiltag inden for de tre søjler nævnt ovenfor skal etableres og finansieres af EPF'en.

Forslaget lægger op til, at Danmark grundet forsvarsforbeholdet ikke kan deltage i faciliteten og dermed heller ikke er forpligtet til årlige bidrag til fredsfaciliteten. Dette fordi EPF-forslaget har hjemmel i både forbeholdsramte artikler og ikke-forbeholdsramte artikler. Det bemærkes at den Fælles Udenrigstjeneste efterfølgende har foreslået, at man justere det oprindelige udkast til retsakten, således at eventuelle danske midler vil kunne holdes adskilt og derved kan bruges på aktiviteter, som Danmark kan deltage i.

Det er hertil RJT's vurdering, at underliggende rådsafgørelser under EPF'en skal have særskilt hjemmel enten i forbeholdsramte eller ikke-forbeholdsramte artikler. RJT ønsker bl.a. den tydelige adskillelse mellem hjemmelsgrundlag, fordi det i så fald vil gøre det klart, hvilke aktiviteter der kunne vælges at finansiere over budgettet. For Danmark kan dette betyde, at det vil være muligt at skelne mellem aktiviteter, som falder inden og uden for forsvarsforbeholdet og holde en eventuel dansk deltagelse i og bidrag til faciliteten afgrænset i overensstemmelse hermed. Såfremt dette bliver tilfældet, vil Danmark umiddelbart skulle bidrage til de af facilitetens aktiviteter, som ikke er forbeholdsbelagte.

3. Formål og indhold

Forslaget om oprettelsen af en europæisk fredsfacilitet er blevet fremlagt af EU's udenrigsrepræsentant og skal ses i sammenhæng med Kommissionens forslag til EU's flerårige finansielle ramme (MFF) for perioden 2021-2027 og dækker samme periode. Der lægges op til, at fredsfaciliteten skal finansieres uden for EU's generelle budget.

Formålet med fredsfaciliteten er at styrke EU's evne til at fremme fred, forebygge konflikter og bidrage til international sikkerhed ved at samtænke og finansiere indsatser. Ved at samle finansieringen af ovennævnte indsatsområder i én facilitet vil det blivemuligt at finansiere EU's eksterne FUSP-aktioner med militære eller forsvarsmæssige implikationer gennem ét samlet instrument.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres. Det er gældende generelt for retsakter under den Fælles Udenrigs- og Sikkerhedspolitik. Det er vurderingen, at parlamentet løbende vil blive holdt orienteret om forslaget, jf. TEU artikel 36, der beskriver hvorledes den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik skal konsultere parlamentet vedrørende centrale beslutninger inden for FUSP-området.

5. Nærhedsprincippet

Det vurderes, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og at dets formål opnås mere effektivt på EU-niveau end af medlemslandene individuelt.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Der lægges i det fremsatte forslag op til, at fredsfaciliteten finansieres via bidrag fra EU's medlemsstater ud fra en fordelingsnøgle baseret på størrelsen af de enkelte landes BNI af den samlede EU27 BNI, og at fredsfaciliteten får et samlet udgiftsniveau på 9,2 mia. euro (2018-priser) for perioden 2021-2027.

Såfremt EFP'en tilrettelægges på en måde, som muliggør - og eventuelt også forpligter - Danmark til at deltage i de ikke-forbeholdsbelagte aktiviteter i faciliteten, vil det få statsfinansielle konsekvenser. Størrelsesordenen vil afhænge af forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, det endelige omfang af Danmarks deltagelse i EFP'en, samt fordelingen af midler mellem de forbeholdsbelagte og ikke forbeholdsbelagte områder.

En vedtagelse af forslaget forventes ikke at have erhvervsøkonomiske, miljømæssige eller lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

8. Høring

Forslaget har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det er på nuværende tidspunkt fortsat for tidligt at vurdere, i hvilket omfang der vil være opbakning fra alle medlemslande til at etablere en fredsfacilitet, der går på tværs af de tre områder beskrevet i forslaget, og som ligger uden for EU's generelle budget. Flere medlemslande ligger i tråd med deres generelle position i forhandlingerne om den kommende flerårige finansielle ramme (MFF) vægt på, at samtlige udgifter, hvor det er juridisk muligt, teknisk bør placeres og afholdes inden for EU's flerårige finansielle ramme.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen lægger vægt på, at drøftelser om særskilte initiativer i relation til MFF'en ikke foregriber forhandlingerne herom, idet regeringens hovedprioritet for MFF-forhandlingerne er at realisere et samlet udgiftsniveau svarende til 1,00 pct. af EU27's BNI.

Regeringen forholder sig overordnet positivt til en styrket koordination og samtænkning af EU's eksterne indsatser og til indsatser, der støtter en styrkelse af kapaciteten i EU's partnerlande til selv at kunne løse egne konflikter.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg, men der er oversendt Grund- og Nærhedsnotatet den 26. juli 2018.